

ஸ்ரீமதே இராமநுலோன் நம:

திருமல் பாகுர்யகள்

ஸ்ரீ ஆண்டாள் அருளிய

திருப்பாவை

உபாநங்க வாரமாகிய

நாச்சியப்ப திருமேடு

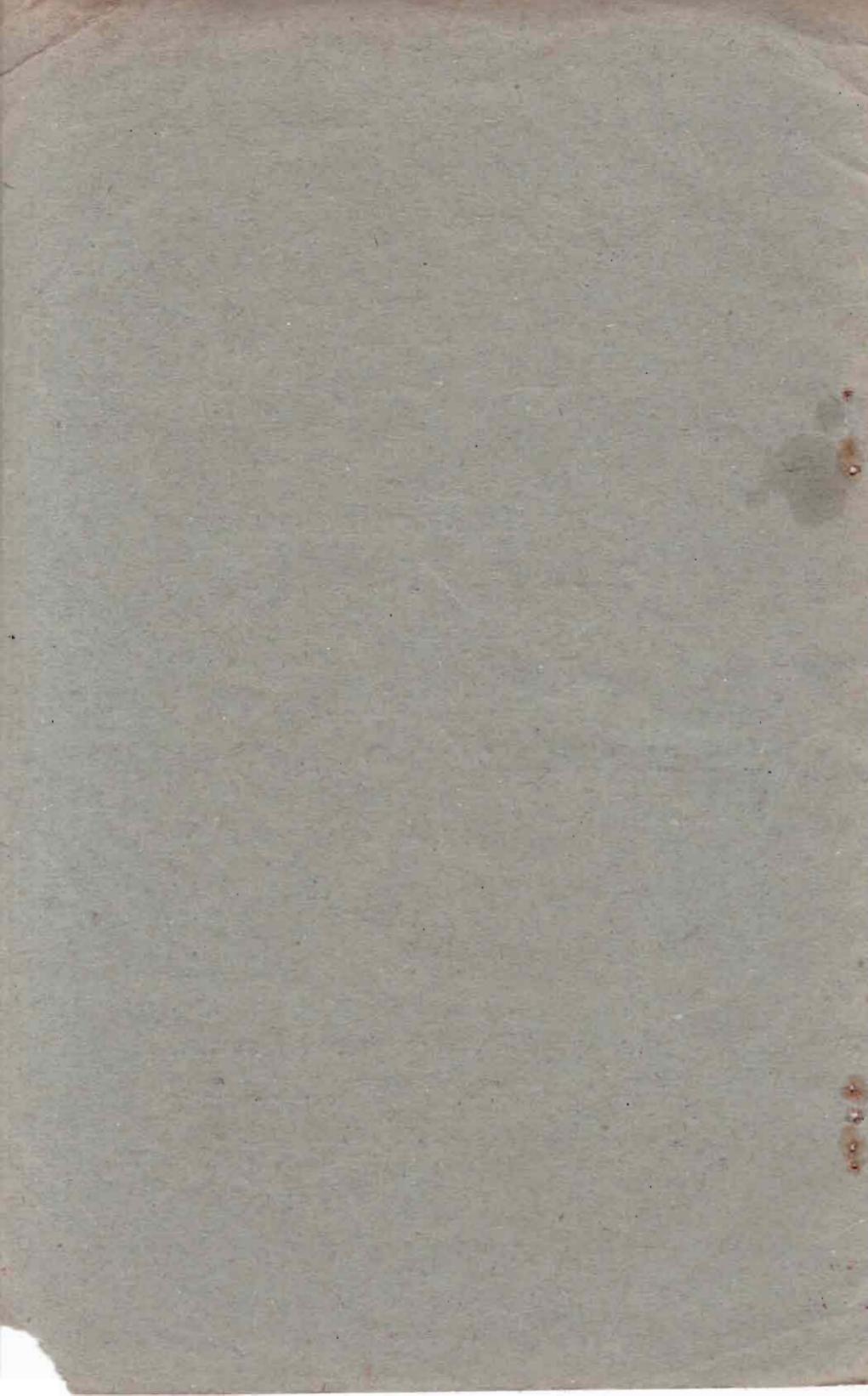
தெங்காடுபொடியாற்வரி அருளிய

திருப்பள்ளியேழுர்மி

காழன் பிரச்சரால்யம்,

109, கன்னிமூர்த்தி வீதி,

ஏற்பிப்பாணம்.

ஸ்ரீ :
ஸ்ரீமதே இராமாநுசாய நம:

ஸ்ரீ ஆண்பாள் வணக்கம்

உய்யக்கொண்டார்

அன்ன வயற்புதுவை ஆண்டா ஏரங்கர்குப்
பண்ணு திருப்பாவை பல்பதியம் — இன்னிசையால்
பாடிக் கொடுத்தான்நற் பாமாலை பூமாலை
குடிக் கொடுத்தாலைச் சொல்லு.

குடிக் கொடுத்த சுடர்க்கொடியே - தொல்பானை
பாடி அருளவல்ல பல்வளையாய் — நாடி நீ
வேங்கடவற் கெங்னை விதின்ற இம்மாற்றம்
நாம்கடவா வண்ணமே நல்கு.

ஸ்ரீ ஆண்டாள் அருளிய திருப்பாவை

விலங்கு ராகம் I அட தாளம்
மார்கழித் திங்கள் மதிநிறைந்த நன்னாளால்
நீராடப் போதுவீர் போதுமினா நேரிழையீர் !
சீர்மல்கும் ஆய்ப்பாடிச் செல்வச் சிறுமீர்காள் !
கூர்வேல் கொடுந்தொழிலன் நந்தகோ பன்குமரன்
ஏரார்ந்த கண்ணி யசோதை இளஞ்சிங்கம்
கார்மேனிச் செங்கண் கதிர்மதியம் போல்முகத்தான்
நாரா யண்ணே நமக்கே பறைதருவான்
பாரோர் புகழுப் படிந்தேலோ ரெம்பாவாய்.

பந்துவராளி 2 ஆறி
வையத்து வாழ்வீர்காள் ! நாமுமநம் பாவைக்குச்
செய்யும் கிரிசைகள் கேள்வோ பாற்கடலுள்
பையத் துயின்ற பரம் ணடிபாடி.
நெய்யுண்ணேங் பாலுண்ணேங் நாட்காலே நீராடி
ஞையிட் டெழுதோம் மலரிட்டு நாம்முடியோம்
செய்யா தனசெய்யோம் திக்குறலை சென்றேதோம்
ஜியமும் பிச்சையும் ஆத்தனையும் கைகாட்டி
உய்யுமா நெண்ணி உகந்தேலோ ரெம்பாவாய்.

நந்துவராவி

3

திரிபுணை

ஓங்கி யுலகளாந்த உத்தமன் பேர்பாடி
நாங்கள்நம் பாவைக்குச் சாற்றிநீ ராடினால்
தீங்கின்றி நாடெல்லாம் திங்கள்மும் மாரிபெய்து
ஓங்குபெருஞ் செந்தெ லாடு கயலுகள்
பூங்குவளைப் போதில் பொறிவண்டு கண்படுப்பத்
தேங்காதே புக்கிருந்து சீர்த்த முலைபற்றி
வாங்கக் குடம்நிறைக்கும் வள்ளல் பெரும்பக்கள்
நீங்காத செல்வம் நிறைந்தேலோ ரெம்பாவாய்.

காம்போதி

4

அட தூளம்

ஆழி மழைக்கண்ண ! ஒன்றுநீ கைகரவேல்
ஆழியுள் புக்கு முகந்துகொடு ஆர்த்தேறி
ஊழி முதல்வ னுருவம்போல் மெய்க்குத்துப்
பாழியந் தோனுடைப் பற்பநா பன்கையில்
ஆழிபோல் மின்னி வலம்புரிபோல் நின்றதிர்ந்து
தாழாதே சார்ங்க முதைத்த சரமழைபோல்
வாழ உலகினில் பெய்திடாய் நாங்களும்
மார்கழி நீராட மகிழ்ந்தேலோ ரெம்பாவாய்.

தோடி

5

சூபகம்

மாயண மன்னு வடமதுவர மைந்தனை
தூய பெருந்த் யமுனைத் துறைவுணை
ஆயர் குலத்தினில் தோன்றும் மனிவிளக்கைத்
தாயைக் குடல்விளக்கம் செய்ததா மோதரனைத்
தூயோமாய் வந்துநாம் தூமலர்தூ வித்தொழுது
வாயினால் பாடி மனத்தினால் சிந்திக்கப்
போய பிழையும் புகுதருவான் நின்றனவும்
தீவினில் தூசாகும் செப்பேலோ ரெம்பாவாய்.

பூபாளம்

6

ஷநி

புள்ளும் சிவம்பிள்ளாவன் புள்ளரையன் கோயிலில்
வெள்ளை வினிசங்கின் பேரரவம் கேட்டிழையா
பிள்ளாய் ! எழுந்திராய் பேய்மலை நஞ்சண்டு
கள்ளச் சகடம் கலக்கழியக் காலோச்சி
வெள்ளத் தரவில் துபிலமர்ந்த வித்திகை
உள்ளத்துக் கொண்டு முனிவர்களும் யோசிகளும்
மெள்ள எழுந்து அரியென்ற பேரரவம்
உள்ளம் புகுந்து குளிர்ந்தேலோ ரெம்பாவாய்,

பூபாளம்

7

ரூபகம்

கீகீ சென்றெங்கும் ஆணைச்சாத் தண்கலந்து
பேசின பேச்சரவம் கேட்டிலையோ ! பேய்ப்பென்ஜோ :
காகம் பிறப்பும் கலகலப்பக் கைபேர்த்து
வாச நறுங்கும் லாய்ச்சியர் மத்தினால்
ஒசை படுத்தத் தயிரரவம் கேட்டிலையோ
நாயகப் பெண்பிள்ளாய் ! நாராய ணன்றூர்த்தி
கேசவனிப் பாடவுமநி கேட்டே கிடத்தியோ
தேச முடையாய் ! திறவேலோ ரெம்பாவர்ய்.

பூபாளம்

8

ஆதி

கீழ்வானம் வெள்ளென்று ஏருமை சிறுவீடு
மேய்வான் பரந்தனகாண் மிக்குள்ள பிள்ளைகளும்
போவான் போகின்றுரைப் போகாமல் காத்துஉன்னைக்
கூவுவான் வந்துநின்றேம் கோது குலமுடைய
பாவாய் ! எழுந்திராய் பாடிப் பறைகொண்டு
மாவாய் பிள்ளதாணை மல்லரை மாட்டிய
தேவாதி தேவனைச் சென்றுதாம் சேவித்தான்
ஆவாவென் ஞராய்ந் தருளேலோ ரெம்பாவாய்.

மோஹநம்

9

ஆதி

தூமணி மாட்டத்துச் சுற்றும் விளக்கெரிய
தூபங் கமமத் துயிலைனமேல் கண்வளரும்
மாமான் மகளே ! மனிக்கதவும் தாள்திறவாய்
மாமீர் ! அவளை யெழுப்பிரோ உன்மகள்தாள்
ஊமையோ ? அஷ்றிச் செவிடோ ? அனந்தவோ ?
ஏமப் பெருந்துயிக் மந்திரப் பட்டானோ ?
மாமாயன் மாதவன் வைகுந்த னென்னின்று
நாமம் பலவும் நவின்றேலோ ரெம்பாவாய்.

அஸாவேரி

10

ஆதி

நோற்றுச் சுவர்க்கம் புருகின்ற அம்மனும் !
மாற்றமும் தாராரோ ? வாசல் திறவாதார்
நாற்றத் துழாய்முடி நாரா யணன்நம்கால்
போற்றப் பறைகரும் புண்ணியனுக் பண்டெராருநாள்
கூற்றத்தின் வாய்வீழ்ந்த கும்ப கரணனும்
தோற்றும் உளக்கே பெருந்துயில்தான் தந்தானே ?
ஆற்ற அனந்த லுடையாய் ! அருங்கலமே !
தேற்றமாம் வந்து திறவேலோ ரெம்பாவாய்.

ஸ்காநா

11

திரிபுணை

கற்றுக் கறவைக் கண்கள் பலகற்று
 செற்றூர் திறலழியச் சென்று செருச்செய்யும்
 குற்றமொன் நில்லாத கோவலர்தம் பொற்கொடியே !
 புற்றர வல்குல் புனமயிலே ! போதராய்
 குற்றத்துத் தோழிமா ரெல்லாரும் வந்துநின்
 முற்றம் புகுந்து முகில்வண்ணன் பேர்பாட
 சிற்றுதே பேசாதே செல்வப்பெண் டாட்டி ! நீ
 எற்றுக் குறங்கும் பொருளேலோ ரெம்பாவாய்,

கேதாரகௌள

12

ஆதி

கனைத்தினங் கற்றெருமை கண்றுக் கிரங்கி
 நினைத்து முலைழியே நின்றுபதல் சோர
 நினைத்தில்லம் சேருக்கும் நற்கெல்வன் தங்காய் !
 பணித்தலை வீழ்நின் வாசற் கடைபற்றிச்
 சினத்தினால் தென்னிலங்கைக் கோமாஜீச் செற்ற
 மனத்துக் கிணியானைப் பாடவும்நீ வாய்திறவாய்
 இனித்தா ஞெழுந்திராய் கதென்ன பேருறக்கம் !
 அனைத்தில்லத் தாரும் அறிந்தேலோ ரெம்பாவாய்.

அட்டாணி

13

ரூபகம்

புள்ளின்வாய் கீண்டானைப் பொல்லா அரக்கசைக்
 கிள்ளிக் களைந்தானைக் கீர்த்திமை பாடிப்போய்
 பிள்ளைக் களைல்லாரும் பாவைக் களம்புக்காஸ்
 வெள்ளி யெழுந்து வியாழ முறங்கிற்றுப்
 புள்ளாம் சிலம்பின்காண் போதரிக் கண்ணினாய் !
 குள்ளக் குவிரக் குடைந்துநீ ராடாதே
 பள்ளிக் கிடத்தியோ ? பாவாய்நீ நன்னாளால்
 கள்ளம் தவிர்ந்து கலந்தேலோ ரெம்பாவாய்.

ஸாரங்க

14

ஆதி

உங்கள் ஏழைக்கடைத் தோட்டத்து வாயியுள்
 செங்கழுநீர் வாய்நெகிழ்றந்து ஆம்பல்வாய் கூம்பின்காண்
 செங்கல் பொடிக்குறை வெண்பவ் தவத்தவர்
 தங்கள் திருக்கோயில் சங்கிடுவான் போகின்றூர்
 எங்களை முன்னம் எழுப்புவான் வாய்பேசும்
 நங்காய் ! எழுந்திராய் நானுதாய் ! தாவுடையாய் !
 சங்கெநாடு சக்கரம் ஏந்தும் தடக்கையன்
 பங்கயக் கண்ணைப் பாடேலோ ரெம்பாவாய்.

ஸௌராஸ்ட்ரம்

15

அட தாளம்

எல்லே ! இளக்கினியே ! இன்னம் உறங்குதியோ !

சில் வென் றழையேன்மின் ! நங்கைமீர் ! போதர்கின்றேன்
வஷ்ணுஉண் கட்டுரைள் பண்டேஉன் வாயறிதும்

வல்லீர்கள் நீங்கவே தானேதா ஞீவிடுக
ஓல் ஈ நீ போதாய் உனக்கென்ன வேறுடையை

என்வாரும் போந்தாரோ? போந்தார்போந் தென்னிக்கொன்
வல்லானை கொஞ்சுளை மாற்றுரை மாற்றழிக்க
வல்லானை மாயனைப் பாடேலோ ரெம்பாவாய்.

யமுனைக்ல்யானி

16

சூதி

நாயக ஞாய்தின்ற நந்தகோ பனுடைய

கோயில் காப்பானே ! கொடித்தோன்றும் தோரணை
வாயில் காப்பானே ! மணிக்கதவும் தாள்திறவாய்

ஆயர் சிறுமிய ரோமுக்கு அறைபறை
மாயன் மணிவண்ணன் தென்னலே வாய்நேர்ந்தான்

தூயோமாய் வந்தோம் துயிலெழப் பாடுவான்
வாயாக முன்னம்முன்னம் மாற்றுதே அம்மா ! தீ

தேய நிலைக்கதவும் நீக்கேலோ ரெம்பாவாய்.

யமுனைக்ல்யானி

17

ஞாயகம்

அம்பரமே தண்ணீரே சோறே அறஞ்செய்யும்

எம்பெருமான் ! தந்தகோ பாலா ! எழுந்திராய் !
கொம்பஞர்க் கெல்லாம் கொமுந்தே ! குலவிளக்கே !

எம்பெரு மாட்டி ! யசோதாய் அறிவுருய்
அம்பர மூடிருத் தோங்கி உலகளந்த

உம்பர்கோ மானே ! உறங்காது எழுந்திராய்
செம்பொற் கழவடிச் செல்வா ! பலதேவா !

உம்பியும் நீயும் உறங்கேலோ ரெம்பாவாய்.

யமுனைக்ல்யானி

18

ஞாயகம்

உந்து மதகளிற்றன் ஓடாத தோள்வலிவன்

நந்தகோ பானன் மருமகனே ! நப்பின்னூய் !

கந்தம் கமமும் குழலீ ! கடைதிறவாய்
வந்தெங்கும் கோழி அழைத்தன்கான் மாதவிப்

பந்தல்மேன் பல்கால் குயிலினங்கள் குவிலகான்
பந்தார் விரலிசன் மைத்துனன் பேர்பாட-

செந்தார் மரைக்கையால் சீரார் வளையொனிப்ப
வந்து திறவாய் கிழிந்தேலோ ரெம்பாவாய்.

ஸ்ரீராகம்

19

ஆதி

குத்து விளக்கெரியக் கோட்டுக்கால் கட்டில்மேல்
மெத்தென்ற பஞ்ச சயனத்தின் மேலேறி
கொத்தலர் பூங்குழல் நப்பின்னை கொங்கைமேல்
வைத்துக் கிடந்த மலர்மார்பா ! வாய்திறவாய்
மைத்தடங் கண்ணினை ! நீண் மணைனை
எத்தனை போதும் துயிலெழ வொட்டாய்கான்
எத்தனை யேலும் பிரிவாற்ற கில்லாயால்
தத்துவ மன்று தகவேலோ ரெம்பாவாய்.

தேசியராகம்

20

ஆதி

முப்பத்து மூவர் அமரர்க்கு முன்சென்று
கப்பம் தவிர்க்கும் கவியே ! துயிலெழாய்
செப்ப முடையாய் ! திறலூடையாய் ! செற்றார்க்கு
வெப்பம் கொடுக்கும் விமலா ! துயிலெழாய்
செப்பன் மென்மூலீச் செவ்வாய் சிறுமருங்குள்
நப்பின்னை நங்காய் ! திருவே துயிலெழாய்
உக்கமும் தட்டொளியும் தந்துஉன் மணைனை
இப்போதே எம்மைநீ ராட்டேலோ ரெம்பாவாய்.

காம்போதி

21

ஆதி

ஏற்ற கலங்கள் எதிர்பொங்கி மீதளிப்ப
மாற்றுதே பால்சொரியும் வள்ளல் பெரும்பக்ககள்
ஆற்றப் படைத்தான் மகனே ! அறிவுருய்
ஊற்ற முடையாய் ! பெரியாய் ! உலகினில்
தோற்மாய் நின்ற சுடரே ! துயிலெழாய்
மாற்றுர் உக்கு வலிதொலைந்துஉன் வாசற்கண்
ஆற்றுது வந்துஉன் செடிபணியு மாபோலே
போற்றியாம் வந்தோம் புகழ்ந்தேலோ ரெம்பாவாய்.

பைரவி

22

ஆதி

அங்கண்டா ஞாலத் தரசர் அபிமான
பங்கமாய் வந்துநின் பள்ளிக்கட் டிற்கீழே
சங்க மிருப்பாச் போல்வந்து தலைப்பெய்தோம்
திங்கினி வாய்ச்செய்த தாமரைப் பூப்போலே
செங்கண் சிறுச்சிறிதே எம்மேல் விழியாவோ ?
திங்கஞும் ஆதித் தியனும் எழுந்தாற்போல்
அங்க வீரிண்டும்கொண்டு எங்கள்மேல் நோக்குதியேல்
எங்கள்மேல் சாபம் இழிந்தேலோ ரெம்பாவாய்.

அடாணு

23

ஆதி

மாரி மலைமுழக்கில் மன்னிக் கிடந்துறங்கும்
 சிரிய சிங்கம் அறிவுற்றுத் தீவிழித்து
 வேரி மயிர்பொங்க எப்பாடும் பேர்ந்துதறி
 மூரி தீவிர்ந்து முழங்கிப் புறப்பட்டுப்
 போதருமா போசேந் பூவைப்பூ வண்ணு! உன்
 கோயில்தின் றிங்குளே போந்தருளிக் கோப்புடைய
 சிரிய சிங்கா சனத்துஇருந்து யாமவந்த
 காரியம் ஆராய்ந் தருளேவோ ரெம்பாவாய்.

பியாகடை

24

ஆதி

அன்றுஇவ் வுலகம் அளந்தாய் ! அடிபோற்றி
 சென்றங்குத் தென்னிலங்கை செற்றுய ! திறல்போற்றி
 பொன்றச் சுடைம் உதைத்தாய் ! புகழ்போற்றி
 கன்று குணிலா ஏறிந்தாய் ! கழல்போற்றி
 குண்று குடையாய் எடுத்தாய் ! குணம்போற்றி
 வென்று பகைகெடுக்கும் நின்கையில் வேல்போற்றி
 என்றென்றுன் சேவுமே ஏத்திப் பறைகொள்வான்
 இன்றுயாம் வந்தோம் இருக்கேலோ ரெம்பாவாய்.

சங்கராபரணம்

25

ஆதி

ஒருத்தி மகனுயப் பிறந்து ஓரிரசில்
 ஒருத்தி மகனுய ஒளித்து வளரத்
 தரிக்கிலா ஞகித் தான்தீங்கு நினைந்த
 கருத்தைப் பிழைப்பித்துக் கஞ்சன் வயிற்றில்
 தெருப்பென்ன நீங்ற நெடுமாலே ! உன்னை
 அருத்தித்து வந்தோம் பறைதருதி யாகில்
 திருத்தக்க செல்வமும் சேவகமும் யாம்பாடி
 வருத்தமும் தீர்ந்து மகிழ்ந்தேலோ ரெம்பாவாய்.

ஆருபி

26

ஆதி

மாலே ! மனிவண்ணு ! மார்கழிநீ ராடுவான்
 மேஸியார் செய்வனகள் வென்டுவன் கேட்டியேல்
 ஞாலத்தை யெல்லாம் நடுங்க முரங்கவன
 பாலன்ன வண்ணத்துஉன் பாஞ்ச சன்னியமே
 போல்வன சங்கங்கள் போய்ப்பா டுடையனவே
 சாலப் பெரும்பறையே பல்லாண் டிசைப்பாரே
 கோல விளக்கே ! கொடியே ! விதானமே !
 ஆவி னிலையாய் ! அருளேவோ ரெம்பாவாய்.

ஆநந்தபயரவி

27

ஆதி

கூடாரை வெல்லும்சீர்க் கோவிந்தா ! உன்தன்னைப்
பாடிப் பறைகொண்டு யாம்பெறும் சம்மானம்
தாடு புகழும் பரிசினால் நன்றாகச்
குடகமே தோள்வளையே தோடே சொப்புவே
பாடகமே யென்றனைய பல்கலனும் யாமனிவோம்
ஆடை யுடுப்போம் அதன்பின்னே பாற்சோறு
முடனெய் பெய்து முழங்கை வழிவாரக்
சூடு யிருந்து குளிர்ந்தேலோ ரெம்பாவாய்.

தந்யாசி

28

ஆதி

கறவைகள் பின்சென்று கானம்சேர்ந் துண்போம்
அறிவொன்று மில்லாத ஆய்க்குலத்து உன்தன்னைப்
பிறவி பெறுந்தனை சுண்ணியம் யாமுடையோம்
குறைவொன்று மில்லாத கோவிந்தா உன்தன்னைடு
உறவேல் நமக்குதின்கு ஒழிக்க ஒழியாது
அறியாத பின்ளைகளோம் அன்பினால் உன்தன்னைச்
சிறுபே ரலமுத்தனவும் சீறி யருளாகே
இறைவா ! நீதாராய் பறையேலோ ரெம்பாவாய்.

களியாணி

29

ஆதி

சிற்றஞ் சிறுகாலே வந்துஉன்னைச் சேவித்துஉன்
போற்று மரையடியே போற்றும் பொருள்கேளாய்
பெற்றம்மேய்த் துண்ணும் குலத்தில் பிதந்துநீ
குற்றேவெல் எங்களைக் கொள்ளாமல் போகாது
இற்றைப் பறைகொள்வா னன்றுகாண் கோவிந்தா !
எற்கைக்கும் ஏழேழ் பிறவிக்கும் உன்தன்னைடு
உற்றேருமே யாபோம் உணக்கேந்தாம் ஆட்செய் ஜோம்
மற்றைநங் காமங்கள் மாற்றேலோ ரெம்பாவாய்.

கருட்டி

30

ஆதி

வங்கக் கடல்களைந்த மாதவினைக் கேசவனைத்
திங்கள் திருமுகத்துச் சேயிஷையார் சென்றிறைஞ்சி
அங்கிப் பறைகொண்ட வாற்றை அணிப்புதுவைப்
பைங்கமலைத் தண்வெதியல் பட்டர்பிரான் கோதைசொன்ன
சங்கத் தமிழ்மாலை முப்பதும் தப்பாமே
இங்கிப் பரிசுரைப்பா ரீதண்டு மாவ்வரத்தெதான்
செங்கள் திருமுகத்துச் செல்வத் திருமாலால்
எங்கும் திருவருள்பெற்று இன்புறாவ் ரெம்பாவாய்.
ஶ்ரீ ஆண்டாள் திருவடிகளே சுவாம்.

ஞி:

திருவரங்கப்பெருமாளரையர்

- இருவிகற்ப நேரிசைவெண்பா -

மண்டங் குடியென்பர் மாமறையோர் மன்னியசீர்
தொண்ட ரதிப்பொடி தொன்றகரம் — வண்டு
திணர்த்தவயல் தென்றரங்கத் தம்மாணை பள்ளி
யுணர்த்தும் பிரானுதித்த ழூர்.

தொண்டரதிப்பொடியாழ்வார்

அருளிய

திருப்பள்ளியெழுச்சி

ஹீரங்கநாதனைத் துயிலுணர்த்தல்

எண்சீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்

பூபாள ராகம் அட தாளம்
கதிரவன் குணதிசைச் சிகரம்வந் தனைந்தான்
கணையிரு எகன்றது காஸையம் பொழுதாய்
மழுவிரிந் தொழுகின மாமல ரெல்லாம்
வானவ ரரசர்கள் வந்துவந் தீண்டி
எதிர்திசை நிறைத்தனர் இவரொடும் புகுந்த
இருங்களிற் நீட்டமும் பிடியொடு முரசும்
அதிர்தலில் அலைகடல் போன்றுள(து) எங்கும்
அரங்கத் தம்மா! பள்ளி யெழுந்தரு ளாயே. 1

கொழுங்கொடி மூல்லையின் கொழுமல ரணவிக்
கூர்ந்தது குணதிசை மாருதம் இதுவோ
எழுந்தன மலதஜைப் பள்ளிகொண் டன்னம்
என்பனி நனைந்தத மிருஞ்சிற குதறி
விழுங்கிய முதலையின் பிலம்புரை பேற்வாய்
வெள்ளையி ருறாதன் விடத்தினுக் கிணங்கி
அழுங்கிய ஆணையி ஏருந்துயர் கெடுத்த
அரங்கத் தம்மா! பள்ளி யெழுந்தரு ளாயே. 2

சுட்ரோளி பரந்தன குழ்திசை யெல்லாம்
 துண்ணிய தாரகை மின்னேளி சுருங்கி
 பட்ரோளி பசுத்தனன் பனிமதி இவனே
 பாயிரு ளகன்றது, பைம்பொழிற் கழுகின்
 மடவிடைக் கிறிவன் பாளைகள் நாற
 வைகறை கூர்ந்தது மாருதம் இதுவோ
 அடலோளி திசழ்தரு திகிரியந் தடக்கை
 அரங்கத் தம்மா! பள்ளி யெழுந்தரு ளாயே.

3

மேட்டிள மேதிகள் தனைவிடும் ஆயர்கள்
 வேய்ந்குழ லோசையும் விடைமணிக் குரலும்
 ஈட்டிய இசைதிசை பரந்தன வயலுள்
 இரிந்தன சரும்பினம், இவங்கையர் குலத்தை
 வாட்டிய வரிசிலை வானவ ரேறே
 மாழுனி வேள்வியைக் காத்துஅவ பிரதம்
 ஆட்டிய அடுதிற வயோத்தி யெம்மரசே
 அரங்கத் தம்மா! பள்ளி யெழுந்தரு ளாயே.

4

புலம்பிள புட்கனும் பூம்பொழில் களின்வாய்,
 போயிற்றுக் கங்குல் புகுந்தது புலரி
 கலந்தது குண்திசைக் கணைகட லரவம்
 களிவண்டு மிழற்றிய கலம்பகம் புளைந்த
 அவங்கலந் தொடையல்கொண்டு அடிவினை பணிவாண்
 அமரர்கள் புகுந்தனர் ஆதவில் அம்மா!
 இவங்கையர் கோன்வழி பாடுசெய் கோழில்
 எம்பெருமான்! பள்ளி யெழுந்தரு ளாயே.

5

இரவியர் மணிநெடுந் தேரோடும் இவரோ
 இறையவர் பதினெடு விடையரும் இவரோ
 மருவிய மயிலின னறுமுகன் இவனே
 மகுதரும் வகக்கனும் வந்துவந் தீண்டி
 புரவியோடு ஆடலும் பாடலும் தேரும்
 குமரதன் டம்புகுந்து சண்டிய வெள்ளம்
 அருவரை பணையநின் கோயில்முன் இவரோ
 அரங்கத் தம்மா! பள்ளி யெழுந்தரு ளாயே.

6

அந்தரத் தமரர்கள் கூட்டங்கள் இவையோ

அருந்தவ முனிவரும் மருதரும் இவரோ
இந்திர ஞையும் தானும்வந் திவலே

எம்பெரு மான்! உன் கோயிலின் வாசல்
நந்தரர் நெருக்க விச்சாதரர் நூக்க

இயக்கரும் மயங்கினர் திருலடித் தொழுவான்
அந்தரம் பாரிட மில்லைமற் றிதுவோ

அரங்கத் தம்மா! பள்ளி யெழுந்தரு ளாயே.

7

வம்பவிழ் வானவர் வாயுறை வழங்க

மாநிதி கபிலைண் கண்ணேடி முதலா
எம்பெரு மான்படி மக்கலங் காண்டற்கு

ஏற்பன் வரயின கொண்டுநன் முனிவர்
தும்புரு நாரதர் புகுந்தனர் இவரோ

தோன்றினன் இரவியும் துவங்கொளி பரப்பி
அம்பர தலத்தினின்று அகல்கின்றது இநுள்போய்

அரங்கத் தம்மா! பள்ளி யெழுந்தரு ளாயே;

8

ஏதமில் தண்ணுமை எக்கம் மத்தளி

யாழ்குழல் முழவமோடு இசைதிசை கெழுபி
கீதங்கள் பாடினர் கின்றரர் கெருடர்கள்

கந்தரு வரவர் கங்குலு ளெல்லாம்
மாதவர் வானவர் சர்ரணர் இயக்கர்

சித்தரும் மபங்கினர் திருவடித் தொழுவான்
ஆதவில் அவர்க்குநா ஓாலக்கம் அருள்

அரங்கத் தம்மா! பள்ளி யெழுந்தரு ளாயே,

8

கடிமலர்க் கமலங்கள் மலர்ந்தன இவையோ

கதிரவன் கனைகடல் முளைத்தனன் இவலே
துடியிடை யார்சுரி குழல்பிழிந் துதறித்

துகிலுடுத் தேறினர் சூழ்புன லரங்கா!

தொடையொத்த துளவமும் கூடையும் பொலிந்து

தோன்றிய தோன்தொண்ட ரடிப்பொடி யென்னும்
அடியனை அளியலென் றருளிசன் னடியார்க்கு

ஆட்படுத் தாய்! பள்ளி யெழுந்தரு ளாயே;

10

தொண்ட்ரடிப்பொடியாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்!

திருக்கண்ணமங்கயாண்டான்

- இருவிசுற்பு நேரிலை வெண்பா -

அல்லிநாள் தாமரைமே ஓரளங்கி வின்துணவி
மல்லிநா டாண்ட மடமயிள் — மெல்லியளாள்
ஆயர்குல வேந்த அகத்தாள் தெங்புதுவை
வேயர் பயந்த விளக்கு.

- கட்டளைக் கலித்துறை -

கோலச் சுரிசுங்கை மாயன்செவ் வாயின் குணம்வினவும்
சீலத் தன்னென் திருமல்லிநாடி செழுங் குழல்மேல்
மாலைத் தொடைதென் ஏரங்கருக் கீழும் மதிப்புடைய
சோலைக் கிளிஅவள் தூயநற் பாதம் துணைமக்கே.

உபநி ஷத் ஸாரமாகிய

நாச்சியார் திருமொழி

1-ம் திருமொழி — தையொருதிங்களும்

கண்ணனை யினங்கெனக் காஸீாத் தொழுதல்

- அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம் -

ஸாவேரி ராகம் — ஆதி தாளம்

தையொரு திங்களும் தரைவிளக்கித்

தன்மன் டலமிட்டு மாசிமுன்னன்

ஐயநுண் மனற்கொண்டு தெருவணிந்து

அழகினுக் கலங்கரித்து அனங்கதேவா!

உய்யவு மாங்கொலோ வென்றுசொல்லி

உன்னையும் உம்பியை யும்தொழுதேன்

வெய்யதோர் தழலுமிழ் சக்கரக்கை

வேங்கட வற்குள்ளை விதிக்கிற்றியே.

வெள்ளை நுண் மனற்கொண்டு தெருவணிந்து

வெள்வரைப் பதன்முன்னம் துறைபடிந்து

முள்ளுமில் லாச்சுள்ளி யெரிமடுத்து

முயன்றுடன்னை நோற்கின்றேன் காமதேவா!

கள்ளவிழ் பூங்களை தொடுத்துக்கொண்டு

கடல்வண்ண னென்பதோர் பேரெழுதி

புள்ளினை வாய்ப்பெற் தானென்பதுதூர்

இலக்கினில் புகள்ளை எய்கிற்றியே.

மத்தநன் னேறுமலர் முருக்கமலர்கொண்டு
 முப்போதும் உன்னடி வணங்கி
 தத்துவ யிலியென்று நெஞ்செரிந்து
 வாசகத் தழித்துக்கணை வைத்திடாமே
 கொத்தலர் பூங்கணை தொடுத்துக்கொண்டு
 கோலிந்த னேன்பதோர் பேரெழுதி
 வித்தகன் வேங்கட வாணனென்னும்
 விளக்கினில் புகளன்னை விதிகிற்றியே.

கவரில் புராண ! நின் பேரெழுதிச்
 சுறவநற் கொடிக்கனும் துரக்கங்கனும்
 கவரிப் பினாக்கனும் கருப்புவில்லும்
 காட்டித்தந் தேங்கண்டாய் காமதேவா !
 அவரைப் பிராயம் தொடங்கின்றும்
 ஆதரித் தெழுந்தளன் தடமுலைகள்
 துவரைப் பிரானுக்கே சங்கற்பித்துத்
 தொழுதுவைத் தேங்குவிலை விதிகிற்றியே.

வானிடை வாழும் அவ் வானவர்க்கு
 மறையவர் வேள்வியில் வகுத்தஅவி
 கானிடைத் திரிவதோர் நஸ்புந்து
 கடப்பதும் மோப்பதும் செய்வதொப்ப
 ஊனிடை யாழிசங்குத் தமர்க்கென்று
 உன்னித் தெழுந்தளன் தடமுலைகள்
 மானிட வர்க்கென்று பேச்சப்படில்
 வாழுகில் லேன்கண்டாய் மன்மதனே !

உருவிடை யார்இலோ யார்கள்நல்லார்
 ஒத்துவல் யார்களைக் கொண்டுவைகல்
 தெருவிடை எதிர்கொண்டு பங்குனிநாள்
 திருந்தவே நோற்கின்றேன் காமதேவா !
 கருவுடை முகில்வண்ணன் காயாவண்ணன்
 கருவிலோ போல்வண்ணன் கமலவண்ணத்
 திருவுடை முத்தினில் திருக்கண்களால்
 திருந்தவே நோக்கெளாக் கருள்கண்டாய்டு

காய்டை நெல்லொடு கரும்பமைத்துக்
கட்டி யரிசி அவலமைத்து
வாய்டை மறையவர் மந்திரத்தால்
மன்மதனே! உன்னே வணங்குகின்றேன்
தேசமுன் னளந்தவன் திரிவிக்கிரமன்
திருக்கைக் ளாஸ்ளன்ஸைத் தீண்டும்வண்ணம்
சாய்டை வயிறுமளன் தடமுளையும்
தரணியில் தலைப்புகழ் தரக்கிறதியே.

7

மாச்டை யுடம்பொடு தலையுலறி
வாய்ப்புறம் வெளுத்துஞ்சு போதுமுண்டு
தேச்டைத் திறலுடை சாமதேவா!
நோற்கின்ற நோற்பினைக் குறிக்கொள்கண்டாய்
பேசுவ தொன்றுண்டின் கெம்பெருமான்!
பெண்மையைத் தலையுடைத் தாக்கும்வண்ணம்
கேசுவ நம்பியைக் கால்பிடிப்பாள்
என்னுமிப் பேறெனக் கருள்கண்டாய்.

8

தொழுதுமுப் போதுமுன் ணடவணங்கித்
தூமலர் தூய்த்தொழு தேத்துகின்றேன்
பழுதின்றிப் பார்க்கடல் வண்ணனுக்கே
பணிசெய்து வாழப்பெ ரூவிடில்நான்
அழுதழு தலமந்தம் மாவழங்க
ஆற்றவும் அதுஉனக் குறைக்கும்கண்டாய்
உழுவதோர் ஏருத்தினை நுகங்கொடு பாய்ந்து
ஊட்டமின் றித்துரந் தாலொக்குமே.

9

கருப்புலில் மலர்க்கணைக் காமவேளைக்
கழுவிலை பணிந்தங்கோர் கரியலற
மருப்பினை யொசித்துப்புள் வாய்ப்பினந்த
மனிவண்ணற்கு என்னை வகுத்திடென்று
பொருப்பன்ன மாடம் பொலிந்துதோன்றும்
புதுவையர் கோன்விட்டுச் சித்தன்கோதை
விருப்புடை யின்தமிழ் மாலைவல்லார்
விண்ணவர் கோனடி நண்ணுவரே.

10

ஸ்ரீ ஆஸ்டாள் திருவடிகளே சரணம்.

